

Ето какъ е забиколенъ Св. Горскій тѣ калугеръ, — съ кѣквы яки стѣны е оградена цѣломъдренна та му нѣравственностъ отъ съблзнь та! Чини ся, че при такыва условія е леко спасеніе то; отъ кѣкво има юще да ся искушава? Сяка възможностъ за плотскій грѣхъ е отстранена, и за калугеръ тѣ е откритъ широко пѣтъ направо въ царство небесно.... Тѣй ся чини на първы пѣтъ, нѣ на дѣло излази съвсѣмъ нѣтъ. Тука сж отдалечены сичкытѣ видимы предмети отъ съблзнь та, нѣ въ пълна зависимостъ отъ калугерскѣ тѣ воля ся останѣли мисль та и въображеніе то, и тѣзы съблзны не може да ги закове и унищожи ни единъ уставъ.

И сама та строгостъ на Св. Горскій тѣ уставъ по тозы предметъ показва, до кѣква стѣпенъ може да бѣде чувствително въображеніе то, на кое то не давѣтъ свобода, а го стѣснявѣтъ. То ся знае че не из'еднѣшѣ ся е изработилъ такъвъ уставъ, навѣрно постѣпенно сж ся унищожавали ту единъ, ту другы отъ предметытѣ кои забикалятъ калугеръ тѣ и кои му напомнимъ за животъ тѣ въ природѣ тѣ; дошла работа та даже до тамъ, шо то и звиревѣтъ (калугеръ тѣ станѣлъ по—звиръ) да ся лишѣтъ отъ женскытѣ си, и се пакъ хыляды искушенія останали вънъ отъ силы тѣ на уставъ тѣ, и отъ тяхъ калугеръ тѣ може да ся спасе само съ силѣ тѣ на собствениѣ тѣ си воли. Някое отъ отшѣлници тѣ вече сами ся съзнавѣтъ, че колкото е по строгъ уставъ тѣ, толкози по много грѣхове, и колкото по старателно устранивѣтъ видимытѣ причиныкъмъ съблзнь та, толкози по силно пошкѣва той вече изъ дѣлбачины тѣ на човѣшкѣ тѣ натурѣ, още повече, че въ пустыня та, фантазія та е твърдѣ тѣнка, и доста е и най малкото ослабваніе на воля тѣ, за да я докара въ движеніе.

Отсутствіе то на женѣ тѣ, като тѣжѣкъ товаръ